

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH

O. I.
1925 IX

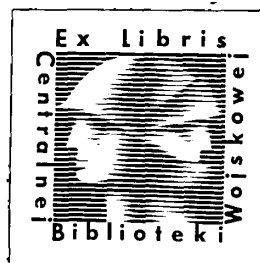
REGULAMIN SŁUŻBY WEWNĘTRZNEJ

(Z A R Y S)

CZĘŚĆ IX

WARSZAWA 1925

O. I. IX
1925

REGULAMIN SŁUŻBY WEWNĘTRZNEJ

(Z A R Y S)

K/186/27/1/100,-

301385 Cz. 9

Zatwierdzone do użytku służbowego przez Ministerstwo
Spraw Wojskowych rozkazem L. 592/Reg. z dn. 20.II.1924.

Druk. J. B. Kondeckiego, Warszawa, Marszałkowska 53a

REGULAMIN SŁUŻBY WEWNĘTRZNEJ.

C Z Ę Ś Ć IX.

ODDAWANIE HONORÓW.

CZĘŚĆ IX.

ODDAWANIE HONORÓW.

ROZDZIAŁ A.

ZASADY OGÓLNE.

Oddawanie honorów jest zewnętrzną oznaką karności i spoistości wojska, a zarazem wyrazem uszanowania względem przełożonych i starszych, jako też koleżeństwa i dobrego wychowania. Żołnierz polski musi stale okazywać przełożonym i starszym należy im szacunek.

1.
Istota oddawania honorów.

Oddawanie honorów obowiązuje wszystkich żołnierzy (także nie służących czynnie, o ile występują w ubiorze wojskowym), zarówno w służbie jak i poza służbą, przy wszelkich spotkaniach:

2.
Kto i komu oddaje honory.

- a) prezydenta Rzeczypospolitej,
- b) chorągwi (sztandarów) wojskowych,
- c) wszystkich przełożonych i starszych (zarówno oficerów i szeregowych, jak i duchownych wojskowych),
- d) weteranów powstań narodowych w ubiorze wojskowym,
- e) pogrzebów wojskowych.

Wobec obrządków i zwyczajów religijnych swego wyznania, żołnierz pojedynczy, zachowuje się według zasad tego wyznania. Wobec

obrzędów innych wyznań, zachowuje się odpowiednio do danej chwili.

Przy oddawaniu honorów prezydentowi Rzeczypospolitej oraz chorągwiom (sztandarom) wojskowych, wszyscy żołnierze stają i zwracają się frontem; żołnierze jadący (rowerem, konno, wozem, samochodem) mają zwolnić tempo.

Podobnie zwalniają tempo przed Przenajświętszym Sakramentem i wszystkimi pogrzbami.

3.
Sposób odda-
wania hono-
rów.

Honory (salutowanie, przyjęcie postawy zasadniczej, krok) oddaje się w sposób przepisany odnośnymi regulaminami. Przy oddawaniu honorów stojąc—należy zawsze zwrócić się frontem do przełożonego (starszego) i przyjmując postawę zasadniczą, idąc — przyjmując krok sprężysty. Zwrot głowy w stronę przełożonego (starszego) musi być tak wykonany, żeby był widoczny, przyczem odbierającemu ukłon należy patrzeć w oczy.

Ukłon oddaje się i odpowiada nań, wyłączenie ręką prawą. Od obowiązku tego zwolnieni są żołnierze, którzy ze względu na uszkodzenie prawej ręki, zadość uczynić mu nie mogą (ranni, kontuzjowani inwalidzi) i w tym wypadku powinni posiadać odpowiednie zaświadczenie lekarskie. W tych razach, oficerowie oddają honory i odpowiadają na nie lewą ręką, szeregowi wykonywują tylko zwrot głowy. To samo dotyczy żołnierzy mających prawą rękę tak zajętą (niosących ciężkie przedmioty) że dla oddania honoru nie mogą jej na czas uwolnić.

W razie zajęcia ręki prawej, należy wczasu ją uwolnić i być gotowym do oddania

honorów z przepisanej odległości. Osobom potrzebującym podpory udziela się wsparcia lewym ramieniem, przyczem w razie oddawania honorów nie obowiązuje uwolnienie tego ramienia.

Przy wymijaniu przełożonych i starszych w chwili oddawania honorów, należy zachować odpowiedni odstęp od nich przynajmniej na 1 krok, a w razie zetknięcia się z nimi idąc z przeciwnej strony lub z boku należy przepuścić ich wprzód, zatrzymując się i robiąc im wolne miejsce.

Honorów nie oddaje się, przy wymijaniu w odległości większej niż 30 kroków. O ile żołnierz biegnie, powinien dla oddania honorów przejść do kroku zwykłego, co nie obowiązuje jednakże w strefie działań bojowych i podczas ćwiczeń bojowych.

O ile żołnierz wygląda przez okno, lub gdy spostrzegł w oknie wyglądającą osobę, której powinien oddać honory, oddaje je, względnie odpowiada na nie.

W wypadkach nieprzewidzianych niniejszym regulaminem żołnierz zachowuje się według zrozumienia przepisów, kierując się poczuciem karności, taktem osobistym i poszanowaniem, jakie jest winien wszystkim przełożonym, starszym i kolegom na każdym miejscu.

Obowiązkiem każdego żołnierza bez względu na stopień jest odpowiedzieć na ukłon w sposób przepisany regulaminem.

Jeżeli kilku żołnierzy stoi lub idzie razem to wszyscy pozdrawiają lub odpowiadają wspólnie na ukłony, tak oficera jak i szeregowego. Idący w kondukcje pogrzebowym żołnie-

4.
Obowiązek
odpowiada-
nia na ukłony.

rze i duchowni wojskowi, nie odpowiadają na honory oddawane pogrzebom wojskowym.

5. Obowiązkiem każdego przełożonego i starszego jest dawać osobiście przykład starannego oddawania honorów i wymagać tego samego od podwładnych i młodszych, a wykraczających przeciwko przepisom o oddawaniu honorów, pociągać natychmiast do odpowiedzialności.

6. Oddawanie honorów przedstawicielom państw i wojsk obcych przy oficjalnych wystąpieniach oraz chorągwiom (sztandarom) i oddziałom wojskowym państw obcych, określają każdorazowo osobne rozkazy.

Oficerom państw obcych występującym w mundurach — przy równych stopniach, salutuje pierwszy oficer polski.

7. W miejscach, gdzie spotyka się kilkakrotnie tę samą osobę w krótkim odstępie czasu (teatry, kurytarze, budynki, miejsca spacerowe) wystarcza jednorazowe oddanie honorów, o ile ukłon zostanie przez odbierającego zauważony. W teatrach, salach koncertowych i t. p. oddaje się honory tylko podczas przerw, oraz przed rozpoczęciem lub po zakończeniu przedstawienia.

Miejsca, które należy uważać za spacerowe, oznacza komendant garnizonu.

8. W czasie grania hymnu narodowego, wszyscy żołnierze przyjmują postawę zasadniczą i oddają honory. Obowiązuje to również w czasie oficjalnego grania hymnów państw narodowego.

obcych. Oddziały zwarte prezentują broń, a o ile są bez broni, stają na baczność.

Chorzy i ranni nie oddają honorów tylko wtedy, gdy z powodu stanu swego zdrowia nie mogą obowiązkowi temu w sposób regulaminem przepisany zadośćuczynić. W tym wypadku powinni być zaopatrzeni w poświadczenie odnośnego lekarza.

9.
Chorzy
i ranni.

Wychowankowie korpusów kadetów oddają honory według punktu 2, z tym wyjątkiem, że podoficerom nie salutują. Ponadto pozdrawiają pierwszych uczniów szkół oficerskich i szkoły podchorążych.

10.
Wychowan-
kowie korpu-
sów kadetów.

ROZDZIAŁ B.

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE OFICERÓW (DUCHOWNYCH WOJSKOWYCH).

Oficerowie i duchowni wojskowi równych stopni oddają sobie honory równocześnie, przy-
czem odznaczeni orderem „virtuti militari” lub „krzyżem walecznych” mają prawo do pierwszego ukłonu ze strony nieodznaczonych.

11.
Wzajemne
pozdrowianie
się oficerów
równych
stopni.

Idąc lub stojąc z nakrytą głową, oficer oddaje honory, bez względu na to czy jest z bronią boczną czy bez, przez salutowanie ręką.

12.
Sposób od-
dawania ho-
norów.

W miejscach urzędowych i biurach oficer oddaje honory starszym tylko przy pierwszym wejściu, przez powstanie i skłon głowy; jednakże każdy z oficerów obowiązany jest powstać, gdy starszy stopniem zwróci się wprost

do niego, a o ile starszy go nie zna, ma bezwzględnie przedstawić się temuż.

W lokalach lub miejscach publicznych, oficerowie wstają tylko dla oddania honorów generałom i wszystkim przełożonym, generałowie zaś tylko przełożonym. Starszym oddają honory przez skłon głowy.

W lokalach publicznych, tramwaju i t. p. powinni oficerowie złożyć sobie ukłon, wchodząc i wychodząc w myśl pkt. 2) c) d).

Przy bezpośrednim zetknięciu się poza służbą np. w wagonie kolejowym, przy jednym stole i t. p. obowiązuje oficerów wzajemne przedstawiania się, (punkt 35, części II niniejszego regulaminu), przyczem młodszy przedstawia się najpierw starszemu, np. „panie pułkowniku — przedstawiam się porucznik X”. Jeżeli spotkanie poza służbą jest tylko chwilowe np. w tramwaju, sali koncertowej i t. p. przedstawienie się odpada.

Przy spotkaniu służbowem, młodszy oficer przedstawia się starszemu, słowami, np. „panie pułkowniku, porucznik X melduje się”.

13.

Oddawanie
honorów przys
składaniu
meldunków.

Składając meldunek, oficer zbliża się do przełożonego na 3 kroki, staje w postawie zasadniczej frontem do niego, salutuje, a następnie składa meldunek. Po złożeniu meldunków salutuje ponownie. O ile salutuje szablą, wówczas w czasie meldowania, względnie dalszej rozmowy, trzyma ją w położeniu „do nogi broń”. Po ukończeniu meldunku salutuje i bierze szablę do pozycji pierwotnej.

Gdy podczas składania meldunku lub w czasie rozmowy, nadejdzie przełożony wyższy od tego, któremu oficer składa meldunek,

wówczas przerywa on swą czynność salutuje przybyłemu, poczem dopiero kończy meldowanie.

W pokoju oficer melduje się stając w postawie zasadniczej i ze zdjętą czapką; o ile jest w hełmie, to go nie zdejmuje. Czapkę trzyma w prawej ręce, poziomo, orzelkiem do przodu, denkiem do góry, przyczem cała ręka jest swobodnie w dół opuszczona, a czapkę opiera lekko o prawe biodro. Rękawiczek nie zdejmuje. Przed i po ukończeniu meldunku oddaje honory skłonem głowy.

Składając meldunek konno, oficer podejżdza ćwiczebnym galopem na jedną długość konia, frontem do przełożonego (bez względu na to, czy jest on pieszo, czy konno), salutuje szablą, poczem melduje. W czasie przeglądu dowódca niższy towarzyszy dowódcy odbierającemu przegląd, jadąc o pół długości konia z tyłu i nazewnątrz od niego i trzymając cały czas szablę opuszczoną. Z chwilą gdy przełożony minie już oddział, dowódca niższy salutuje szablą powtórnie i wraca na swoje miejsce.

14.

Oficerowie, jadąc konno, w powozie, lub samochodzie, oddają honory salutując ręką; prowadzący samochód, powożący, jadący motocyklem lub rowerem nie oddają honorów.

Konno, w powozie, samochodem, rowerem, lub powożąc.

15.

Przy przeglądach i paradach wobec prezydenta Rzeczypospolitej — oficerowie dowodzący oddziałami salutują szablą trzykrotnie.

Salutowanie szablą przed prezydentem Rzeczypospolitej.

ROZDZIAŁ C.

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE SZEREGOWYCH.

16.
Sposób oddawania honorów.

Pojedynczy szeregowy z nakrytą głową, lecz bez karabina oddaje honory, przy spotkaniu przełożonego (starszego) przez salutowanie ręką, bez względu na to, czy jest z bronią boczną, w pasie lub bez pasa, pod dachem czy też pod gołym niebem. Wyjątki wynikają z przepisów podanych poniżej.

Bez nakrycia głowy oddaje szeregowy w ruchu honory przez zwrot głowy; stojąc—przez przyjęcie postawy zasadniczej.

Pojedynczy szeregowy prezentuje broń tylko przed oficerem (duchownymi wojskowymi) i to jedynie jako wartownik na posterunku, dla którego oddawanie honorów nie zostało ograniczone według części VII Regulaminu służby wewnętrznej. Chorążym i podoficerom w tych razach oddaje honory przez przyjęcie postawy zasadniczej i zwrot głowy.

Szeregowy siedząc, dla oddania honorów wszystkim przełożonym i starszym, wstaje sprężysto, zwraca się do nich frontem, przyjmuje postawę zasadniczą, poczem o ile ma nakrycie głowy—salutuje.

W lokalach lub miejscach publicznych szeregowi wstają tylko dla oddania honoru oficerom, duchownym wojskowym i wszystkim przełożonym. Starszym podoficerom oddają honory przez wyprostowanie tułowia i zwrot głowy.

Szeregowy, jadący na wozie, w powozie (nie woźnica) lub w samochodzie (nie kierowca), oddaje honory wszystkim starszym przez salu-

townie, względnie o ile ma zajęte ręce — zwrotem głowy.

Szeregowy, jadący konno, oddaje honory przez przybranie postawy zasadniczej i zwrot głowy w stronę odbierającego. Przed oddaniem honorów należy przejść w stępa (nie obowiązuje to jednak w strefie działań bojowych i podczas ćwiczeń bojowych).

Jeździec, prowadzący luzaka lub pieszy prowadzący konia, oddaje honory przez wyprostowanie tułowia i zwrot głowy.

Kierowcy, motocykliści, cykliści i woźnice w czasie jazdy (powożenia) nie oddają honorów. 17.
Oddawanie honorów
W czasie postoju, (o ile nie opuszczają przez kierow-
pojazdu) oddają oni honory przez wyprostowa-
nie tułowia i zwrot głowy. ców i woźni-
ców.

W restauracjach, kawiarniach, tramwajach, wagonach kolejowych i t. p., szeregowy wychodząc i wchodząc ma przybrać postawę zasadniczą, zwracając się ku przełożonym (starszym). Siedzący w tych miejscach szeregowy, o ile jest bez czapki na głowie, oddaje honory wszystkim wchodzącym i starszym przez powstanie i zwrot głowy, salutując — o ile jest w stanie. 18.
Oddawanie honorów przez szeregowych w lokalach publicznych.

W przejściach wąskich, jak korytarze, schody i t. p. ustępują szeregowi przełożonym i starszym miejsca, przez zwrócenie się do nich frontem; chcący wyminąć przełożonego lub starszego proszą przedtem o pozwolenie wyminięcia. 19.
Zachowanie się szeregowych w wąskich przejściach.

Chcąc zameldować się, szeregowy bez karabina zbliża się na 3 kroki i staje w postawie zasadniczej frontem do przełożonego lub starszego, salutuje, poczem składa meldunek. 20.
Meldowanie się szeregowych.

O ile jest z karabinem przyjmuje przedtem postawę „do nogi—broń”. Po złożeniu meldunku czeka na pozwolenie odejścia, poczem o ile jest bez karabina jeszcze raz salutuje, o ile jest z karabinem bierze broń na ramię, robi zwrot i odchodzi.

Wchodząc służbowo do pokoju, w którym znajduje się przełożony lub starszy, bez względu na to, czy jest to lokal służbowy czy prywatny — szeregowy bez karabina zdejmuje czapkę i melduje się zaraz przy drzwiach, podając głośno i wyraźnie stopień, nazwisko i cel przybycia. Czapkę trzyma w prawej ręce, jak w punkcie 13. O ile ma sprawę do młodszego z obecnych przełożonych (starszych), to wpierv zwraca się do najstarszego z prośbą o pozwolenie zwrócenia się do młodszego.

Wchodząc do pokoju z karabinem, szeregowy trzyma go w ręce, jak w biegu—przyczem czapki nie zdejmuje. Hełmu nie zdejmuje się w żadnym wypadku. Zatrzymując się w miejscu, bierze karabin w położenie „do nogi — broń”, poczem składa meldunek.

Przy wchodzeniu do tramwaju, wagonu kolejowego i t. p. trzyma karabin za szyjkę.

Szeregowi konni — składając meldunek przełożonemu (starszemu), będącemu również konno, pozostają na koniu; przyczem przed i po meldowaniu salutują, natomiast dla złożenia meldunku przełożonemu (starszemu) będącemu pieszo, zsiadają z koni (przepis ten nie obowiązuje w strefie działań bojowych, podczas ćwiczeń bojowych).

21.

Zachowanie
się szerego-
wych w izbie.

Jeżeli do izby lub sali żołnierskiej wejdzie oficer wszyscy szeregowi, znajdujący się w izbie oddają honory przez przyjęcie postawy za-

sadniczej, na komendę tego szeregowego, który pierwszy wchodzącego zobaczył. Tak samo przy odejściu oficera, o ile szeregowi stali przedtem na „spocznij“.

O ileby w powyższych wypadkach znajdował się już inny oficer na sali lub w izbie, woła się „baczność“ tylko przy wejściu starszego lub przełożonego tegoż.

To samo tyczy się luźnych grup szeregowych, stojących gdziekolwiek w obrębie koszar.

Od capstrzyku do pobudki w koszarach, nie daje się komendy „baczność“;—wyjątkowo stosuje się ją w wypadkach, gdy oddział w całości pełni jakąkolwiek służbę lub powołany jest do zajęć po capstrzyku.

Gdy przełożony wejdzie do izby chorych, sanitariusze i inni żołnierze zdrowi, znajdujący się w izbie, zwracają się w stronę przełożonego i przyjmują postawę zasadniczą, chorzy przerywają rozmowę i zachowują milczenie. Chorzy w miarę, jak stan ich zdrowia pozwala, powinni powstać lub usiąść, gdy przełożony (starszy) do nich przemówi.

Zabiegów leczniczych nie przerywa się.

ROZDZIAŁ D.

ODDAWANIE HONORÓW PRZEZ ODDZIAŁY ZWARTE.

Oddziałem zwartym oddaje się honory 22.
tylko w obrębie garnizonu lub miejsca postoju. Gdzie oddaje się honory oddziałem zwartym.
Obszar, w którego obrębie należy oddawać honory całym oddziałem, oznacza komendant garnizonu.

23.
Sposób oddawania honorów.

Sposób oddawania honorów oddziałem, podają regulaminy poszczególnych rodzajów wojska. Prócz tego instrukcja o sygnałach podaje przepisane sygnały, jakie należy grać przy oddawaniu honorów.

Oddziały zwarte oddają honory w miejscu przez prezentowanie broni w wypadkach wystąpień uroczystych, nadto w razie odbierania raportu przez przełożonego od dowódcy kompanji włącznie poczynawszy w górę lub przez osobę, dla uczczenia której dany oddział występuje; w innych wypadkach oddawania honorów, stojący oddział zwarty z bronią u nogi lub bez broni, przyjmuje postawę „baczność” i wykonywa zwrot głową.

Oddział zwarty w marszu oddaje zasadniczo honory przez przyjęcie równego kroku i zwrot głowy; w wypadkach wymienionych w punkcie 24 a) i b) oddział dla oddania honorów zatrzymuje się, przyjmuje front i o ile jest z bronią prezentuje ją¹⁾.

24.
Komu oddają honory oddziały zwarte.

I. Oddziały zwarte prowadzone przez oficerów oddają honory przed:

- a) Przenajświętszym Sakramentem,
- b) prezydentem Rzeczypospolitej,
- c) chorągwiami i sztandarami wojskowemi,
- d) oficerami sztabowemi wszystkich korpusów osobowych,

e) wartą główną wywołaną pod broń, o ile jest pod dowództwem oficera (przed wartami dowodzonemi przez szeregowych—salutuje tylko oficer prowadzący oddział),

¹⁾ Oddziały większe niż bataljon (równorzędny) stają bataljonami—przyczem należy jak najmniej tamować ruch uliczny.

f) zwartemi oddziałami pod dowództwem oficerów,

g) pogrzebami wojskowymi.

II. Oddziały zwarte prowadzone przez szeregowych oddają honory jak w ustępie I punktu 24, oraz wartom, posiadającym wartownika przy broni.

Duchownym wojskowym salutuje pierwszy tylko dowódca oddziału, o ile są oni starszymi od niego.

Oficer prowadzący oddział z dobytą szablą, salutuje nią, a gdy szabla niedobyta—ręką.

W obrębie garnizonu, o ile oddział jest z bronią, należy zawsze dobywać szabli.

Oficerowie prowadzący oddziały zwarte wymieniają ukłony z osobami cywilnymi przez zwrot głowy, nie zmieniając położenia szabli (o ile szabla nie dobyta—salutują).

Jeżeli oddział prowadzi szeregowy z dobytą szablą, to nie salutuje nią, natomiast przybiera postawę zasadniczą i wykonywa zwrot głową, nie ruszając rękami; bez dobytej szabli, salutuje ręką.

Przepis oddawania honorów przez oddziały zwarte, nie obowiązuje oddziałów niosących przedmioty, które uniemożliwiają przepisowe oddanie honorów; w tych razach oddaje honory tylko dowódca oddziału.

Honorów wojskowych nie oddają konwoje aresztowanych i jeńców wojennych, oraz sami aresztowani.

25.

Zachowanie się dowódcy oddziału oddającego honory.

26.

Oddziały ro-
bocze, kon-
woje.

27.

Mijające się oddziały oddają sobie honory wzajemnie. Prowadzony przez niższego oddziału.

stopniem, oddaje honory pierwszy; przy równych stopniach prowadzących, oddają sobie honory równocześnie.

28. Oddawanie honorów przez kompanię (szwadron) z chorągwią (sztandarem).
- Kompania z chorągwią (szwadron ze sztandarem) oddaje honory:
- I. w miejscu
 - A) przez salutowanie chorągwią (sztandarem):
 - a. Przenajświętszemu Sakramentowi,
 - b. prezydentowi Rzeczypospolitej,
 - c. przy wznoszeniu i opuszczaniu chorągwi w dniu święta żołnierza (trzykrotnie),
 - d. naczelnikom państw obcych, występującym oficjalnie;
 - B) przez prezentowanie chorągwią (sztandarem)
 - we wszystkich okolicznościach, gdy kompania oddaje honory lub odpowiada na nie prezentowaniem broni.
 - II. W marszu
 - A) przez salutowanie:
 - a. jak w okolicznościach wymienionych w I. lit. A),
 - b. przy wzajemnem mijaniu się chorągwi i sztandarów wojskowych,
 - B) przez prezentowanie:
 - we wszystkich innych okolicznościach kiedy kompania oddaje honory.

29. Gdy obok stojącego na miejscu, oddziału zwartego, przechodzi przełożony, należy oddać mu honory przez postawienie oddziału na „baczność“ i zwrot głowy wykonany przez cały oddział. Obowiązuje to zarówno w koszarach jak i na placu ćwiczeń.

W marszu poza garnizonem lub miejscem postoju, nie oddaje się honorów oddziałem. Jedynie dowódca maszerującej kolumny melduje się, w razie spotkania, komendantowi garnizonu, bezpośrednim przełożonym oraz każdemu generałowi, podając nazwę oddziału, stan liczebny i cel marszu.

30.

Poza garnizonem i podczas ćwiczeń.

W czasie ćwiczeń w nie zwartym oddziale i w czasie ćwiczeń bojowych, najstarszy dowódca obecny na miejscu melduje się przełożonemu, podając nazwę i stan liczebny oddziału, oraz rodzaj czynności; analogicznie w czasie asystencji lub działań bojowych, o ile warunki na to pozwalają, dowódca melduje się przełożonemu, zaznając go z położeniem.

Oddawanie honorów przez warty, podaje część VII, a podczas pogrzebów wojskowych część X Regulaminu służby wewnętrznej.

31.

Oddawanie honorów przez warty i w czasie pogrzebów.

TREŚĆ.

CZĘŚĆ IX.

ODDAWANIE HONORÓW.

ROZDZIAŁ A.

Zasady ogólne.

1. Istota oddawania honorów	5
2. Kto i komu oddaje honory	5
3. Sposób oddawania honorów.	6
4. Obowiązek odpowiadania na ukłon	7
5. Obowiązek przełożonego i starszego	8
6. Honory dla przedstawicieli państw i wojsk obcych	8
7. Oddawanie honorów w miejscach publicznych, spacerowych.	8
8. Zachowanie się w czasie grania hymnu narodowego.	8
9. Chorzy i ranni	9
10. Wychowankowie korpusów kadetów	9

ROZDZIAŁ B.

Postanowienia dotyczące oficerów (duchownych wojskowych).

11. Wzajemne pozdrawianie się oficerów równych stopni	9
12. Sposób oddawania honorów.	9
13. Oddawanie honorów przy składaniu meldunków	10

14.	Konno, w powozie, samochodem, rowerem lub powożąc . .	11
15.	Salutowanie szablą przed prezydentem Rzeczypospolitej . .	11

ROZDZIAŁ C.

Postanowienia dotyczące szeregowych.

16.	Sposób oddawania honorów	12
17.	Oddawanie honorów przez kierowców i woźniców	13
18.	Oddawanie honorów przez szeregowych w lokalach publicznych	13
19.	Zachowanie się szeregowych w wąskich przejściach. . . .	13
20.	Meldowanie się szeregowych	13
21.	Zachowanie się szeregowych w izbie . . . ,	14

ROZDZIAŁ D.

Oddawanie honorów przez oddziały zwarte.

22.	Gdzie oddaje się honory oddziałem zwartym , .	15
23.	Sposób oddawania honorów	16
24.	Komu oddają honory oddziały zwarte	16
25.	Zachowanie się dowódcy oddziału oddającego honory. . .	17
26.	Oddziały robocze, konwoje	17
27.	Mijające się oddziały	17
28.	Oddawanie honorów przez kompanję (szwadron) z chorągwią (sztandarem)	18
29.	Stojący na miejscu oddział zwarty	18
30.	Poza garnizonem i podczas ćwiczeń	19
31.	Oddawanie honorów przez warty i w czasie pogrzebów . .	19

2.9
306363

CBW Warszawa

nr inw.: B16 - 306363

MG 301385 Cz. 9 1925 r.